

der holdtes; derfor maatte man dele disse Eksaminatorier i Hold, og der maatte saa antages nogle yngre Lærere til at holde Eksaminatorier. Det begyndte man paa i 1905, da man fik den første Bevilling paa 2,200 Kr., som nu er stegen til 3,800 Kr., og som man nu ønsker yderligere forøget, fordi Eksaminatorierne i Kemi ved det nye Program for Polyteknisk Lærestanstalt af 30. December 1909 ere blevne optagne i Undervisningsplanen, og saa mente man, at den Betaling, som er erlagt af Tilhørerne ved disse Eksaminatorier, 6 Kr. pr. Deltager for Halvaaret, skulde bortfalde, da Eksaminatorierne og Forelæsningserne ere gratis for alle de studerende dernede, naar de vedkommende Eksaminatorier ere optagne paa Undervisningsplanen.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Der er jo holdt forskellige Samraad, hvoraf de to særlig dreje sig om, at Bevillingerne, der gives til Aftenskoler og til Lærerbogsamlinger og Børnebogsamlinger, ogsaa skulde komme til at gælde de københavnske Aftenskoler og Lærer- og Børnebogsamlinger. Derom har jeg ved Samraadet med Finansudvalget udtalt — og deri er jeg i det væsentlige enig med den ærede Ordfører —, at dette, at begynde paa, saadan i smaa Afdelinger, at give Tilskud til Københavns Skolevæsen, som man jo i øvrigt ikke har noget med at gøre, tror jeg ikke er den rette Vej. Jeg tror, at hele Spørgsmaalet om Statens Tilskud til Københavns Skolevæsen bør tages op, og jeg mener ganske vist, at med det Pengebeløb, som København nu faar til sit Skolevæsen, har København ikke faaet tilstrækkeligt, den har ganske vist faaet i Forhold til den Stigning, der skete ved de 2 Lærerlønningsslove, men den har ikke faaet i Forhold til den Stigning, som ligger derimellem, og i Forhold til de Udgifter, Københavns Skolevæsen ellers har, men hele dette Forhold med Hensyn til Københavns Skolevæsen, der jo nu staar som en ganske selvstændig Institution og med et ret udviklet Selvstyre, bør tages op, og naar det ærede Medlem, hvad jeg ikke tvivler om, vil vedblive at arbejde ivrigt for denne Sag, vil det jo ganske sikkert ogsaa ske. Naar der tales om, at denne Sum paa 5,000 Kr. — tror jeg, det er —, der ydes til Lære- og Undervisningsmidler, burde forøges betydeligt, saa er der vist meget deri, men det ærede Medlem er alligevel kommen til at se paa Forholdene ude paa Landet gennem lidt farvede

Briller. Jeg tror ikke, det ærede Medlem særlig nøje har undersøgt Nutidens Skoler ude paa Landet. Man skal alligevel, tror jeg, gaa en Del Aar tilbage for at finde dem slet saa daarligt udrustede, som det ærede Medlem mente, de vare. Jeg vil paa tage mig — og det skal være mig en stor Glæde at gøre det — at føre det ærede Medlem omkring i mange Skoler ude paa Landet, som se ganske anderledes ud: Væggene behængte med gode Anskuelsesbilleder af geografisk, historisk, naturhistorisk Indhold og i det hele taget med upaaklagelige Læremidler. Det er sket blandt andet derved, at Sogneraadene mange, mange Steder have været grumme velvillige til at imødekomme Anmodninger, der stilles fra Lærerne. Det har vist sig — det er min Erfaring —, at naar Læreren er en i Sagen interesseret Mand, som gerne vil have sin Skole vel udstyret med Læremidler, faar han ogsaa i de allerfleste Tilfælde Medhold hos Sogneraadet, den bevilgende Myndighed derude. Men jeg indrømmer, at der sikkert er mange Lærere Landet over, som maaske ikke have nogen udpræget Interesse i denne Sag og derfor ikke arbejde for den, og at der ogsaa kan være Sogneraad, som ikke ere meget spendable i det Stykke, men slet saa galt, som det ærede Medlem gjorde det til, er Forholdet alligevel ikke.

Det ærede Medlem talte dernæst om Masseundersøgelse af Børns Legemsbygning. Jeg ved, at der i Firserne, som det ærede Medlem sagde, af en Kommission, der da var nedsat, blev foretaget saadanne Undersøgelser ikke alene i København, men Landet over, og jeg kan godt indrømme, at det har sin maaske meget store Betydning, men det har det dog kun, naar det ikke alene er en Gang imellem, at denne Undersøgelse af Børnenes Legemsbygning bliver foretagen, men naar det bliver noget stadigt, saa at det staar i Forbindelse med Ansættelse af en Skolelæge, som har Skolebørnene under stadigt Tilsyn, og det er jo et meget stort finansielt Spørgsmaal, det da drejer sig om. At det er rigtigt, at der skal tages Hensyn til de unge og til Børnene, og at der først og fremmest skal sørges for, at de ere saa velernærede som muligt, det er en sikker Sag, og det er en Kendsgerning, at al mulig Undervisning for en stor Del er afhængig af, om de Børn, man arbejder med i Skolerne, ere vel ernærede, det giver sig af sig selv. I det hele taget glæder det mig, naar jeg husker gamle Dage, da jeg havde den Ære at være sammen med det ærede Medlem her i Folketinget, at